

efter den faar man Genbevillingerne som et Plus, medens derimod Mindreforbruget ikke fradrages. Derved faar man — og det er alle bevidst — et ugunstigere Resultat ud end det virkelige, som jeg mange Gange har gjort opmærksom paa baade her og i det andet Ting. Disse ikke forbrugte Summer er i Aar efter den højtærede Finansministers Oplysning ca. 10½ Mill. Kr., medens de overførte Genbevillinger er omtrent 8½ Mill. Kr. Derved faar det hele et ganske andet Udseende. I øvrigt gjorde jeg ogsaa ved Tillægsbevillingslovens Behandling i Landstinget opmærksom paa, at Indtægterne vilde gaa ind med et væsentlig større Beløb end budgetteret, hvilket ogsaa det Regnskab, der her foreligger, udviser. Forholdet var atter her, at vi maatte sætte Indtægterne efter Erfaringer, der laa 1½ à 2 Aar tilbage i Tiden, og i en decideret Opgangsperiode som denne maatte man da ganske nødvendigt paa Regnskabet faa en større Indtægt end budgetteret.

Vender vi os nu til at se paa Regnskabet i sig selv, ser det glimrende ud, at et Aar som 1912—13, hvor en væsentlig Del af de nye Skatter kun gik ind med Halvdelen eller lidt over Halvdelen, og hvor en af dem, nemlig Formue- og Indkomstskatten, slet ikke viste nogen Virkning, kan give et saa betydeligt Overskud, som Statsregnskabet viser. Men ved Bedømmelsen af dette Overskud maa man ikke glemme, at 7,650,000 Kr. af Indtægten er af en ganske ekseptionel Art, idet dette Beløb fremkommer ved Salget af den store Post af henlagte Husmandsobligationer. Vi havde maattet lade dem ligge Aar efter Aar, idet det ikke var muligt for Hypotekbanken at gøre et nogenlunde tilfredsstillende Laan. Først ved det Laan, der afsluttedes i det sidste Aar, jeg var Finansminister, lykkedes det at faa disse Obligationer afsat. Endvidere forefaldt i det Finansaar Tilbagebetalingen af de betydelige Laan paa tilsammen mellem 2 og 3 Mill. Kr., som var stiftede af Københavns Kommune og Aalborg Kommune til Ombygning af overbebyggede og usunde Bydele. Hvis vi tænker os disse 7,650,000 Kr., som altsaa var af ganske ekstraordinær Art, borte, saa har vi allerede et ikke ringe Underskud. Og ligeledes maa det tages i Betragtning, at det var en Periode med en ualmindelig stærk Stigning i Indtægterne. Statsregnskabet giver altsaa i og for sig ikke Anledning til særdeles optimistiske Betragtninger, og saadanne anstilledes jo heller ikke af den højtærede Finansminister. Men jeg har set dem anstillet

i forskellige Blade, og det er derfor, jeg finder Anledning til disse Bemærkninger.

Jeg vender mig nu til Finanslovsforslaget, som altsaa viser et Overskud paa 4,150,000 Kr. Det alt beherskende Hovedspørgsmaal er jo dette: Vil dette Overskud være nok til at fyldestgøre de Udgifter, der yderligere kommer til at løbe paa, vil dette smukke Overskud paa Budgettet resultere i et Statsregnskab, der ogsaa viser Overskud? Finansministeren besvarede dette Spørgsmaal med Ja. Jeg skal se lidt nærmere paa det. Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa den stærke Stigning, som vil fremkomme paa to enkelte Poster, nemlig for det første Veterangaven, som følger af de Tilsagn, der er givne tidligere, bl. a. af mig i forrige Samling, Tilsagn, der igen byggede paa, hvad der var lovet af Finansminister Vilhelm Lassen ved Gennemførelsen af Gaven til Veteranerne fra Trearskrigen, og som efter de foreløbige Beregninger, der er anstillede i Finansministeriet, for Finansaaret 1914—15 vil løbe op til ca. 1,700,000 Kr., og dernæst de ca. 200,000 Kr., som den højtærede Minister anslog Forøgelsen i Renter og Afdrag af Statsgælden til, ud over hvad der staar paa Forslaget. Vi har saa tilbage et Overskud paa ca. 2¼ Mill. Kr. Men dette Overskud er jo ikke en Gang de 3 Mill. Kr., jeg stadig har ment at maatte gaa ud fra som det Beløb, hvormed Udgiften paa Finanslovsforslaget, saaledes som det forelægges her i Oktober, maa formodes at ville vokse ved paa-løbende Ændringsforslag og ved Nybevillinger paa Tillægsbevillingsloven — jeg taler selvfølgelig ikke om Genbevillinger — heri indbefattet de Nybevillinger, som bliver nødvendige ved ny vedtagne Love. Jeg holder her med Villie Veterangaven udenfor, fordi det jo er en Udgiftslov af en ganske særegen Beskaffenhed. Men som den højtærede Minister antydede, vil der med Nødvendighed løbe andre Love paa, som vil give Udgifter paa Tillægsbevillingsloven foruden de sædvanlige Nybevillinger, der jo stammer fra mange forskellige Kilder, og som absolut ikke lader sig holde tilbage. Men det vil ses, at naar vi kun har 2¼ Mill. Kr. til at afholde et Beløb paa formodentlig ca. 3 Mill. Kr., giver det straks et mindre lyst Skær over det ved første Øjekast saa særdeles gunstige Resultat.

Nu formoder den højtærede Finansminister — og jeg ønsker af Hjertet, at hans Formodning maa blive til Virkelighed —, at Indtægten vilde stige saa meget